

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut:

Tässä asiassa kantaja, joka hänen palvelukseen ottamisensa yhteydessä lokakuussa 1985 määritettiin palkkaluokkaan A7 tasolle 3, riitauttaa nimittävän viranomaisen päätöksen, jolla jätettiin tarkistamatta tämä palkkaluokkaan määrittäminen siten, että hänet määritettiin palkkaluokkaan A6 tasolle 1, eikä palkkaluokkaan A6 tasolle 3, jolla jätettiin muodostamatta kantajan ura uudelleen ja jolla rajoitettiin hänen palkkaluokansa uudelleenmäärittämistä koskevan päätöksen voimaan-tuloa siten, että se tuli voimaan 5.10.1995.

Vaatumustensa tueksi kantaja vetoaa samoihin perusteisiin, kuin joihin on vedottu asiassa T-125/04, Rousseaux vastaan komissio.

Cargill B.V:n 14.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Cargill B.V., kotipaikka Haag (Alankomaat), on nostanut 14.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajina ovat H. J. Bronkhorst ja J. F. van Nouhuys.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

I. kumoaa Euroopan yhteisöjen komission sille 5.1.2004 osoittaman päätöksen

II. velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantaja riitauttaa komission päätöksen, jonka mukaan tuontitullien peruuttaminen ei ollut lainmukaista tietyssä tapauksessa. Päätös tehtiin sen jälkeen, kun yhteisöjen tuomioistuin oli kumonnut komission päätöksen C/2000/485 lopullinen asiassa C-156/00, Alankomaiden kuningaskunta vastaan komissio. (1)

Kantaja on tuonut maissia yhteisöön sisäisessä jalostusmenetellessä. Maissi oli tarkoitus jalostaa glukoosiksi, joka oli sitten tarkoitus viedä yhteisöstä. Kantajalla oli tätä tarkoitusta varten tarvittavat luvat tasausmaksujärjestelmän soveltamiseksi. Komissio toteaa riidanalaisessa päätöksessä, ettei yhteisöstä vietyä glukoosia ollut saatu kokonaan maissista vaan myös yhteisön markkinoilta peräisin olevasta vehnästä. Alankomaiden viranomaiset perivät näin ollen maksamatta jääneet tuontitullit. Riidanalaisessa päätöksessä komissio hylkäsi vaatimuksen kyseisen tullivelan peruuttamisesta.

Kantaja väittää kanteensa tueksi ensinnäkin, että sen puolustautumisoikeuksia on rikottu. Kantaja vetoaa tältä osin erityisesti siihen, ettei sitä ole kuultu ja ettei sille ole annettu oikeutta tutustua asiakirja-aineistoon.

Kantaja väittää lisäksi, että tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta annettua asetusta N:o 1430/79 (2), yhteisön tullikoodeksista annetun asetuksen N:o 2913/92 (3) 239 artiklaa ja tietyistä asetuksen N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä annetun asetuksen N:o 2454/93 (4) 905–909 artiklaa on rikottu. Kantaja vetoaa myös siihen, että EY 253 artiklan mukaista perusteluvollisuutta on jätetty noudattamatta.

Kantaja väittää, että komissio on tehnyt virheen katsoessaan, että kantaja oli syyllistynyt ilmeiseen huolimattomuuteen sisäistä jalostusta koskevien lupaedlytysten täyttämisen suhteen. Kantajan mukaan vientiin tarkoitettulla glukoosilla, joka on valmistettu vehnästä ja maissista, oli samat ominaisuudet kuin yksinomaan maissista valmistetulla glukoosilla. Kantaja toteaa lisäksi, että molemmat tuotteet kuuluvat samaan CN-koodiin. Kantaja väittää, että ainoa moite, joka sen osalta voidaan esittää, on se, että kantaja vei osan glukoosista sen jälkeen, kun luvassa asetettu kuuden kuukauden määräaika oli päättynyt.

Kantaja väittää vielä lopuksi, että suhteellisuusperiaatetta on loukattu.

(1) Asia C-156/00, Alankomaat v. komissio, tuomio 13.3.2003 (Kok. 2003, s. I-2527).

(2) Tuonti- tai vientitullien palauttamisesta tai peruuttamisesta 2 päivänä heinäkuuta 1979 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1430/79 (EYVL L 175, s. 1).

(3) Yhteisön tullikoodeksista 12 päivänä lokakuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1).

(4) Tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2 päivänä heinäkuuta 1993 annettu komission asetus (ETY) N:o 2454/93 (EYVL 1993, L 253, s. 1).

Télévision Française 1 SA:n 13.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Télévision Française 1 SA, Kotipaikka Boulogne (Ranska), on nostanut 13.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Jean-Paul Hordies, possessioite Luxemburgissa.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa valtiontuista, jotka Ranska on vuosina 1988-1994 toteuttanut "France 2:n" ja "France 3:n" hyväksi, 10.12.2003 tehdyn komission päätöksen K (2003) 4497 lopull. sikäli, kun siinä todetaan, että kyseiset tuet soveltuvat EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille;
- velvoittaa Euroopan yhteisöjen komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajan tekemän kantelun perusteella komissio on päättänyt aloittaa ranskalaisten "France 2" ja "France 3" televisiokanavien vuosina 1988-1994 saamien investointitukien ja pääomasijoitusten osalta EY 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn muodollisen tutkintamenettelyn. Riidanalaisella päätöksellä komissio on päättänyt, että kyseessä olevia toimenpiteitä on pidettävä EY 87 artiklassa tarkoitettuina valtiontukina, mutta todennut niiden olevan EY 86 artiklan 2 kohdan mukaisesti yhteismarkkinoille soveltuvia.

Ensimmäisellä kanneperusteellaan kantaja väittää, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat virheelliset ja sillä rikotaan EY 86 artiklan 2 kohtaa ja valtiontukia koskevia säännöksiä. Kantaja riitauttaa komission johtopäätöksen, jonka mukaan kyseisten kahden televisiokanavan päämäärät vastaisivat EY 86 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja yleisiin etuihin liittyviä palveluja, huomauttaen, että sen omat päämäärät ovat lähestulkoon samat, eikä niitä silti pidetä yleiseen etuun liittyvinä. Kantaja asettaa kyseenalaiseksi myös komission riidanalaisessa päätöksessä esittämän taloudellisen analyysin kyseisistä tuista.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää, että komissio on tulkinnut virheellisesti direktiiviä 80/723⁽¹⁾ päättäessään, että mainittua direktiiviä ei sovelleta julkisten kanavien radiolähetystoimintaan ennen vuotta 2000. Samalla perusteella kantaja väittää, että asiassa on tulkittu virheellisesti EY:n perustamisso-
pimuksen liitteenä olevaa pöytäkirjaa jäsenvaltioiden julkisesta yleisradiotoiminnasta.

(¹) Jäsenvaltioiden ja julkisten yritysten välisten taloudellisten suhteiden avoimuudesta 25 päivänä kesäkuuta 1980 annettu komission direktiivi 80/723/ETY (EYVL L 195, 29.7.1980, s. 35—37).

Koldo Gorostiaga Atxalandabason 20.4.2004 Euroopan parlamenttia vastaan nostama kanne

(Asia T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, kotipaikka Saint Pierre d'Irube (Ranska), on nostanut 20.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan parlamenttia vastaan. Kantajan edustaja on asianajaja Didier Rouget.

Kantaja vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin:

- kumoaa Euroopan parlamentin 24.2.2004 tekemän päätöksen, jonka nojallaryhdytään tekemään pidätyksiä kantajalle maksettavista korvauksista, kunneshänen velkansa parlamentille on tullut suoritettua;
- velvoittaa vastaajan vastaamaan omista oikeudenkäyntikuluisistaan sekä korvaamaan kantajalle aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Riidanalaisessa päätöksessä Euroopan parlamentti katsoi, että johtuen eri korvausten käyttöä koskevien tositteiden puuttumisesta, kantaja, parlamentin jäsen, oli sille velkaa 118 360,18 euron suuruisen summan, ja se ryhtyi siten tekemään pidätyksiä hänelle maksettavista korvauksista.

Kantaja riitauttaa päätöksen vedoten siihen, että parlamentti on toiminut Euroopan parlamentin jäsenen kuluja ja korvauksia koskevien sääntöjen vastaisesti muun muassa siten, että päätöksen on tehnyt parlamentin pääsihteeri, eikä parlamentin puhemies, kuten kyseisten sääntöjen 27 artiklassa edellytetään. Kantaja väittää lisäksi, että riidanalainen päätös loukkaa objektiivisuuden, puolueettomuuden, yhdenvertaisuuden ja syrjintäkiellon periaatteita sekä kontradiktorista periaatetta ja puolustautumisoikeuksia koskevaa periaatetta. Hän väittää myös, että riidanalaisen päätöksen perustelut ovat puutteelliset ja että päätös merkitsee harkintavallan väärinkäyttöä ja se on tehty yksinomaan poliittisten tarkoitusten saavuttamiseksi. Kantaja vetoaa lopuksi siihen, että parlamentti on tehnyt ilmeisen arviointivirheen.

Brian M. Rossin 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan nostama kanne

(Asia T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

Brian M. Ross, kotipaikka Morpeth (Yhdistynyt kuningaskunta), on nostanut 23.4.2004 Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa kanteen Euroopan yhteisöjen komissiota vastaan. Kantajan edustajana on asianajaja Eric Boigelot.